

Antoni Prats

La joia

Premi Ibn Jafadja
Ciutat d'Alzira

Camina davant nostre
sense girar-se mai,
ni mostrar-nos la cara quan ens parla.
En va intentem passar-li al davant
o cerquem destriar-ne l'entrellat
amb la mirada.
Però el futur ens enamora,
potser per amagat o prohibit,
potser perquè la llum i el món
cada matí
ens guanyen.

CAMINA DAVANT NOSTRE

Camina davant nostre
sense girar-se mai,
ni mostrar-nos la cara quan ens parla.
En va intentem passar-li al davant
o cerquem destriar-ne l'entrellat
amb la mirada.
Però el futur ens enamora,
potser per amagat o prohibit,
potser perquè la llum i el món
cada matí
ens guanyen.

L'ÒLIBA DE MINERVA I JO

Com és que voles a la nit,
mentre dormim
i ens dominen els somnis?

Per què t'estima tant Minerva
que et vol sempre a la vora?
Quin parany, doncs, tan aparent,
aquesta claredat del sol!

I al capdavant, qui l'erra:
el que burxa en la fosca
o el que s'empara
del dia que comença?

HORITZONS

Quan darrere d'un horitzó
n'hi ha encara un altre,
la vida fa la seua.

Cada nou horitzó
descorre algun secret
oblidat a la vora.

Cada nou horitzó
engega la mateixa brega.

ELS GEMECS DEL BOC

El boc en zel
retrona per l'angosta vall.

L'entusiasme que l'ocupa
li treu laments
de mascle solitari.

S'arriscarà en lluita de banyes
car l'assisteix
la mateixa ceguesa que als seus pares.

Al pla, al circ de sempre,
fosques femelles de boví
es baten
amb cos i banyes
per guanyar-se un bon lloc.
O per fer fora l'altra
—mai no se sap.

Vosaltres, mascles i femelles
–o bé:
vosaltres, femelles i mascles–,
això és la guerra.

CARTA D'AMOR

Assegut davant les flames de la llar,
sentir la pluja rere els vidres
i llegir en un llibre de poemes
—o tal vegada escriure uns versos—
són els feliços tòpics de qualsevol poeta,
que ara gaudisc.

I que ara,
per res del món
no canviaria.

Tampoc per la teua presència.
Tu ja m'entens, car saps
que sense tu el meu món s'esfondraria
i que sovint salvatgement et necessite.

ESMENA

Ja sóc a casa, i t'espere
–he dit adés massa distret,
freturós de paraules.

És que quan sóc a fora,
mentre vaig, vinc
o entotsolat
treballe en mil romanços,
no t'enyore també?

HORES LENTES

Són estones d'amor
les que s'esmunyen enyorant-nos?

Al capdavall,
en el silenci expectant de casa
el tic-tac del rellotge
no ens recorda llavors
que el temps transcorre i fuig,
sinó les hores lentes
que han de passar encara.

TRIBUT GOJÓS

La joia dels cossos que som,
la de tots els que hem estimat,
ens protegirà de nostàlgies
en el viatge inajornable
envers les ombres?

I si el caliu de la brega
i l'esclat fervorós d'espurnes
durassen tant com la vida sencera,
es buidarien de grinyols
totes les pors?

NIT DE DISSABTE

Han cessat les veus joves
que abans de l'alba
cridaven i cridaven
esma perdudes
a la ciutat dels pares.

Un pànic, un dolor?
Potser la ràbia
massa temps continguda
de no tenir-ho tot?

Potser la joia cega
encara crua,
arrapada a les cames,
vessant-se.

FULLA SECA

(Perot, de tres anys, m'ha fet
el present d'una fulla seca.)

Si una mà tendra,
que cerca un lloc per créixer,
t'ofrena somrient
l'eixutesa del fred,
què pots esperar ja?
Només un sol escadusser,
si bé tan fulgurant i càlid
com l'has conegut sempre
—però
com mai abans
regraciat també.